

Verduideliking van Two-Seedline, Deel 2: Pragmatiese Genesis, Genesis Hoofstuk 1 - [nagal onvolledig] Programnotas

Deur William Finck

Om verlede week se program op te som, as 'n mens in die skeppingsverslag van Genesis tussen Adam, eth-ha-Adam en ha-Adam gaan onderskei, met die veronderstelling dat hierdie grammatikale terme verskillende skeppings van Adam verteenwoordig, dan moet daardie onderskeidings deurgaans geld. die hele Skrif. Maar met alle sekerheid hou hulle glad nie stand nie. Hulle hou nie eers stand so ver as Genesis hoofstuk 5 nie! In werklikheid is dit slegs grammatikale verskille, en alle verwysings na Adam verteenwoordig dieselfde Adamiese man, soos Paulus van Tarsus gesê het, "die eerste mens, Adam is 'n lewende siel gemaak", wat ons vertel dat die een en enigste Adam van Genesis die EERSTE MAN. Alhoewel dit heeltemal duidelik is dat daar ander hominiede voor Adam op aarde was, was ons fout van die begin af om hulle as mense te beskou.

Genesis 1:1 IN die begin het God die hemel en die aarde geskape. 2 En die aarde was woest en leeg, en duisternis was op die wêreldvloed, en die Gees van God het gesweef op die waters. 3 En God het gesê: Laat daar lig wees! En daar was lig. 4 Toe sien God dat die lig goed was. En God het skeiding gemaak tussen die lig en die duisternis; 5 en God het die lig dag genoem, en die duisternis het Hy nag genoem. En dit was aand en dit was môre, die eerste dag.

Daar is baie Identiteit-Christene wat mislei is deur die belaglike leuen, wat dikwels die "gaping-teorie" genoem word, wat selfs Wesley Swift en Bertrand Comparet gehelp het om te oorheers, dat op een of ander manier hier beskryf word dat die aarde leeg en vormloos geword het, dat daar was 'n vorige beskawing op hierdie aarde en dit is vernietig voor die skeppingsverslag van Genesis hoofstuk 1. Die "gaping-teorie" is die eerste keer gewild gemaak deur die Scofield

Bybelverwysingsaantekeninge. Maar as dit so was, hoe is dit nodig dat die hemel, wat in die vierde dag van Genesis as die son, die maan en die sterre gedefinieer is, ook hier geskep moes word, of as mens verkies, op die "vierde dag" later in hierdie hoofstuk? Waarom het Lig en Duisternis nie voor die "gaping" in die sogenaamde "gaping-teorie" bestaan nie?

Soos ons in groter diepte sal bespreek wanneer ons Genesis hoofstuk 3 bespreek, was daar inderdaad hominiede op aarde lank voor die Adamiese mens geskep is, en hulle skepping word nie in Genesis verantwoord nie. Maar hulle teenwoordigheid voor Adam word beslis in die Skrif verreken, en ons hoef nie die Genesis skeppingsverslag te verdraai om dit te verstaan nie.

Slegs suiers val vir sulke fassinerende verhale, wat nooit gelukkig is met die openbaring wat ons deur die Woord van God het nie, en daarom bereid is om enige uitwerking deur mense te sluk.

Die grammatika van Genesis 1:2 maak die "gaping-teorie" onmoontlik. Die openingswoord van die vers is bloot 'n vav, 'n "haak", wat op sigself 'n partikelvoegwoord is en die vertaling daarvan hang af van die konteks. Dit "haak" egter die klousule aan die een wat dit voorafgaan, wat in hierdie geval Genesis 1:1 is! God het die hemel en aarde geskape, EN die aarde was sonder vorm en leeg. Die vav kan beteken, en, so, maar, dan, dus, of enige een van verskeie ander moontlikhede, maar dit kan nie bloot geïgnoreer word dat dit die twee klousules verbind nie.

Daar kan ook nie beweer word dat dit "en dan" beteken nie, wat die "gaping-teorie"-voorstanders eis.

Daar is verskillende gebruike van die VAV, die eerste verskyn in Genesis 1:2 en die tweede verskyn in Genesis 1:2. In 1:2 staan die VAV alleen, wat die selfstandige naamwoord vir aarde voorvoeg, en dit word 'n "VAV-konjunktief" deur Hebreeuse grammatici genoem. In 1:3 word die

VAV gevolg deur 'n ander letter, die YODH, wat die werkwoord voor gesê het, en dit word 'n VAV Consecutive genoem deur Hebreuse grammatici. Die "gaping teorie" voorstanders, soos die "twee skeppings" voorstanders, ignoreer eenvoudige Hebreuse grammatika keer op keer om hul eie Genesis verslag te bevorder.

Vier bewerings wat verband hou met hierdie eerste drie openingshoofstukke van Genesis het geen tweede getuie om hulle te ondersteun nie, as hulle hoegenaamd 'n getuie het, en vir elkeen van diegene wat dit wel het, word hul eerste getuies maklik uitgedaag: 1) die "gaping-teorie", 2) die idee dat daar verskeie skeppings van mense was wat met dieselfde naam Adam genoem is, 3) die idee dat die Adamiese mens eksplisiete heerskappy oor ander sogenaamde rasse van mense, of "diere van die veld" gegee is, en 4) die idee dat Kain eintlik die seun van Adam was, waarby ons sal uitkom wanneer ons Genesis hoofstukke 3 en 4 bespreek. Al vier hierdie idees is slegte idees en word nie deur die Skrif ondersteun nie.

Genesis 1:6 6En God het gesê: Laat daar 'n uitpansel wees tussen die waters, en laat dit skeiding maak tussen waters en waters. 7 God het toe die uitpansel gemaak en die waters wat onder die uitpansel is, geskei van die waters wat bo die uitpansel is. En dit was so. 8 En God het die uitpansel hemel genoem. En dit was aand en dit was môre, die tweede dag.

Ons wil dalk eendag die idee bespreek dat die planeet miskien 'n baie ryker atmosfeer gehad het voor die Vloed van Noag, en dat dit hier aangedui word. Ek interpreteer hierdie gedeelte nie noodwendig so nie, maar die woorde van Genesis 2:5-6 is intrigant in daardie verband.

Sommige meen dat dit die veel langer lewensduur van die aartsvaders sou verklaar, wat saam met van die atmosfeer na die vloed verminder het. Ek sal nie so 'n idee betwis nie, aangesien dit blykbaar deur die Skrif ondersteun word, maar dit is periferaal tot twee-saadlyn studies en

enige ondersoek van Genesis vir historiese en teologiese doeleindes, so ons wil dit dalk net op die agtergrond plaas.

Genesis 1:9 9En God het gesê: Laat die waters onder die hemel hulle op een plek versamel, sodat die droë grond sigbaar word. En dit was so. 10 En God het die droë grond aarde genoem, en die versameling van die waters het Hy see genoem. Toe sien God dat dit goed was. 11 En God het gesê: Laat die aarde voortbring grasspruitjies, plante wat saad gee en bome wat, volgens hulle soorte, vrugte dra, waarin hulle saad is, op die aarde. En dit was so. 12 Die aarde het voortbring grasspruitjies, plante wat saad gee volgens hulle soorte en bome wat vrugte dra, waarin hulle saad is, volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was. 13 En dit was aand en dit was môre, die derde dag.

Vers 9 weerlê die sogenaamde “gaping-teorie”, aangesien daar klaarblyklik tot op hierdie punt geen vastelande of oseane was om die beskawing te ondersteun wat hulle beweer voor hierdie punt bestaan het nie. Klaarblyklik, en volgens die Skrif, het tot op hierdie punt die skeiding van die elemente wat nodig is om die lewe te ondersteun, nog nie plaasgevind nie. [Tensy die term “moddermense” natuurlik so letterlik geneem moes word.]

Soos Clifton Emahiser uitgewys het in sy reeks essays met die titel Lies Masquerading as the Truth, is Genesis hoofstuk 1 nie geskryf as 'n gedetailleerde wetenskaplike weergawe van die skepping in perfekte stap-vir-stap chronologiese volgorde nie. As dit was, dan het ons hier gras en ander plante wat groei voordat daar 'n son en 'n maan bestaan het. Aangesien plantlewe nie sonder die son kan bestaan nie, aangesien daar geen manier sou wees vir die chemiese proses van fotosintese om te funksioneer waarvan alle plantlewe afhanklik is nie, dan moet hierdie

skeppingsverhaal as iets anders as 'n presiese chronologiese vertelling verstaan word. Ons moet eerder die Genesis 1-skeppingsverhaal as 'n reeks van ses episodes beskou, en elke episode beskryf verskillende fasette van die skepping op 'n poëtiese en nie-chronologiese wyse, met die toppunt van daardie skepping die skepping van die Adamiese mens. Elkeen van hierdie episodes verskaf dalk meer besonderhede van die skepping wat reeds in vorige episodes verduidelik is, al dan nie. Die Skepping word in ses dele beskryf, wat dae of eeue is, sodat die mens 'n model het vir sy eie Sabbatswerksiklus, wat later in die Skrif geopenbaar word.

Genesis 1:14 14En God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitpansel van die hemel, om skeiding te maak tussen die dag en die nag; en laat hulle dien as tekens sowel vir vaste tye, asook vir dae sowel as jare. 15 Laat hulle ook dien as ligte aan die uitpansel van die hemel om lig te gee op die aarde. En dit was so. 16 God het toe die twee groot ligte gemaak: die groot lig om te heers oor die dag en die klein lig om te heers oor die nag; ook die sterre. 17 En God het hulle aan die uitpansel van die hemel gestel om lig te gee op die aarde 18 en om te heers oor die dag en oor die nag en om skeiding te maak tussen die lig en die duisternis. Toe sien God dat dit goed was. 19 En dit was aand en dit was môre, die vierde dag.

Dit alleen dui daarop dat elke "dag" van skepping nie geïnterpreteer moet word as 'n letterlike 24-uur periode nie, aangesien daardie tydperke nie eers volledig verduidelik word voor die verslag van die vierde "dag". Inteendeel, die "dag" van Genesis kan beter geïnterpreteer word as

'n epog, of ouderdom. Wat ons egter hier op hierdie vierde dag sien, is nie die werklike skepping van die son en maan nie. Wat ons hier sien, is eerder 'n verdere verduideliking van die skepping van die Lig, die Dag en die Nag wat eintlik op die eerste dag geskep is. So die Genesis-verslag van die skepping herhaal homself inderdaad. Wat die duur van 'n dag betref, Yahweh God bestaan buite tyd, en Hy is die outeur van tyd. Daarom moet ons ons nie voorstel dat Hy deur tyd gebonde kan wees nie. Soos die apostel Petrus sê: "Een dag is by die Here soos duisend jaar en duisend jaar soos een dag" (2 Petrus 3:8). Ek sou verder dink dat selfs Petrus die term "duisend jaar" as 'n analogie gebruik het, en hy kon maklik tienduisend, of 'n miljoen gesê het, en dit sou nie saak maak nie. Yahweh God bestaan sonder tyd, en daarom is Hy tydloos en onmeetbaar.

[Johannes 8: " 56 Abraham, julle vader, het hom verheug dat hy my dag sou sien; en hy het dit gesien en het hom verbly.

Genesis 1:20 20En God het gesê: Laat die waters wemel met 'n gewemel van lewende wesens, en laat die voëls oor die aarde vlieg langs die uitspansel van die hemel. 21 En God het die groot seediere geskape en al die lewende wesens wat beweeg, waar die waters van wemel, volgens hulle soorte; en al die gevleuelde voëls volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was. 22 En God het hulle geseën en gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die waters in die see, en laat die voëls op die aarde vermeerder. 23 En dit was aand en dit was môre, die vyfde dag.

Genesis 1:24 En God het gesê: Laat die aarde lewende wesens voortbring volgens hulle soorte: vee, kruipende diere en wilde diere van die aarde volgens hulle soorte. En dit was so. 25 En God het die wilde diere van die aarde gemaak volgens hulle soorte en die vee volgens hulle

soorte en al die diere wat op die grond kruip, volgens hulle soorte. Toe sien God dat dit goed was.

Soos die diere van die water, word die diere van die land ook algemeen genoem nephesh chay, vir "lewende wese". Regdeur Genesis hoofstukke 2 en 3, verskyn die term dier van die veld 4 keer in die King James Weergawe. Elke keer in Hebreeus is dit chay sadeh, en dit kan ook as dier van die land weergegee word. Waar hierdie frase ook al in die Skrif voorkom, toon die konteks dat dit na wilde diere verwys, en nie noodwendig na hominiëde rasse nie. [In nog 'n aflewering van hierdie reeks hoop ons om die sogenaamde "dier van die veld" meer lank te behandel.]

26 En God het gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee[behemah, ktanos] en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip. 27 En God het die mens geskape na sy beeld; na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geskape

Yahshua Christus het Sy imprimatur geplaas op die bestaande rekening van die Skepping van Adam, en verwag dat ons dit beide moet lees en glo, toe Hy vir ons gesê het dat dit in die wet geskryf is, waar Hy sê: "Het julle nie gelees dat Hy wat hulle gemaak het nie. in die begin het hulle man en vrou gemaak" opgeteken in Matteus en in Markus. Hy het 'n klousule aangehaal wat in beide Genesis Hoofstukke 1 en 5 gevind is - en hulle praat beslis albei van dieselfde skepping van dieselfde Adamiese man.

28 En God het hulle geseën, en God het vir hulle gesê: Wees vrugbaar en vermeerder en vul die aarde, onderwerp dit en heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en oor al die diere wat op die aarde kruip.

Vers 28 herhaal die taal van vers 26 oor die mens wat in vers 27 geskape is, en daarom is hulle almal een en dieselfde skepping. Vers 26 stel die heerskappy van die mens oor ander aspekte van God se skepping voor, en vers 28 vervul die voorstel met God se seën.

Die voorstanders van die sogenaamde “gap-teorie” hou van die manier waarop die King James-vertalers die woorde van vers 28 weergee. Tog is die Hebreeuse woord wat weergegee word Strong se nommer 4390, manlik of mal-ey en dit beteken bloot om te vul. Dit beteken nie weer vul nie, soos die woord aanvul aflei. Die Geneva Bible, die ASV en die Septuagint het almal net hier gevul, waar die King James [per-] Weergawe aangevul het.

Nou het ek 'n woord vir die sogenaamde Dominion Theory-advokate. Waar staan hier dat die Adamiese mens heerskappy moet hê oor nie-Blanke rasse van sogenaamde mense? Dit sê nie eens uitdruklik hier dat Adam heerskappy het oor die “dier van die veld” nie! En al word dit geïmpliseer in die frase “alle lewende wesens wat op die aarde beweeg”, beteken dit beslis nie dat ons moet leer die Wette van God aan diere. Dit kan gevind word in Genesis 9 dat die “vrees vir jou en die vrees vir jou sal wees oor al die diere van die aarde en oor al die voëls van die hemel, oor alles wat op die aarde kruip, en oor al die visse van die see; in u hand word hulle oorgelewer.” Maar daar is nie een plek in die hele Skrif waar heerskappy deur God oor ander rasse verleen word nie, en veral om oor ander rasse te heers met die Wet van God, wat net ooit aan die kinders van Israel gegee is nie.

[Ek het 'n verwante artikel hier: [http://forum.christogenea.org/viewtopic.php?](http://forum.christogenea.org/viewtopic.php?f=55&t=5237&hilit=dominion#p13949)

[f=55&t=5237&hilit=dominion#p13949](http://forum.christogenea.org/viewtopic.php?f=55&t=5237&hilit=dominion#p13949)]

Heerskappyteorie soos dit deur sommige Identiteit Christen en Brits-Israel aanhangers vandag bely word, word nie in die Bybel gevind nie, en daarom moet dit nie gevind word in die Christendom nie, wat niks anders as totale skeiding van alle ander volke vra nie, of sg. "mense".

29 Verder het God gesê: Ek gee nou aan julle al die plante wat saad gee, wat op die hele aarde is, en al die bome waar boomvrugte aan is, wat saad dra. Dit sal julle voedsel wees. 30 Maar aan al die diere van die aarde en al die voëls van die hemel en al die kruipende diere op die aarde, waarin 'n lewende siel is, *gee Ek* al die groen plante as voedsel. En dit was so. 31 Toe sien God alles wat Hy gemaak het, en – dit was baie goed. En dit was aand en dit was môre, die sesde dag.

Yahweh God het na Sy skepping gekyk, wat die Adamiese mens in die vlees insluit, en Hy het gesien dat dit goed was. Omdat God dus die Skepper van die vlees is wat goed is, kan ons nie die vlees op sigself en soos God dit geskep het, as boos beskou nie. Die vlees kan deur opstandige mense gemaak word om kwaad te doen, maar die vlees is nie op sigself boos nie – en veral toe God dit geskep en goed genoem het.

Die eerste boekrol van Genesis, die Skeppingsverhaal, is nog nie heeltemal klaar nie. Dit vereis die eerste drie verse van hoofstuk 2, en die hoofstuk- en versafdelings is deur mense geskep duisende jare nadat hierdie rolle geskryf is en dan in boeke gekopieer is.

Genesis 2:1 1SO is dan voltooi die hemel en die aarde met hulle ganse leërmag. 2En God het op die sewende dag sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gemaak het. 3 En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat God geskape het deur dit te maak.

[Dit is nie 'n fout dat die Israeliete op die agtste dag onder die Wet besny is nie. Dit is op sigself 'n teken dat ons nie werklik van hart besny kan word en Yahweh onse God gehoorsaam kan word tot die opstanding, wanneer Christus self ons Koning is nie; want die agtste dag sal eers dan kom!]

Daar is 'n apokriewe boek genaamd die Boek van die Geheime van Henog, wat soms 2 Henog genoem word. Ek stem nie saam dat dit kanoniek is nie. Dit is egter die enigste plek waar ek nog ooit verwysing na 'n "agtste dag" gevind het in enige antieke geskrif wat met die Skrif verband hou. Hier is wat die boek in hoofstukke 32 en 33 sê:

"32:1 EK HET vir hom gesê: Jy is aarde, en op die aarde waar Ek jou geneem het, sal jy gaan, en Ek sal jou nie verderf nie, maar jou stuur waar Ek jou vandaan geneem het. 2 Dan kan Ek jou weer by My wederkoms neem! 3 En ek het al my sigbare en onsigbare skepsele geseën. En Adam was vyf en half uur in die paradys. 4 En ek het die sewende dag geseën, dit is die sabbat, waarop hy gerus het van al sy werke. 33:1 EN Ek het ook die agtste dag bepaal dat die agtste dag die eerste-geskape sou wees na my werk, en dat die eerste sewe wentel in die vorm van die sewende duisend, en dat daar aan die begin van die agtste duisend wees 'n tyd van nie-tel, eindeloos, met geen jare of maande of weke of dae of ure nie."

Dit alles tersyde, Hebreërs hoofstuk 4 bewys dat “God gerus het van al Sy werke”, en dat God steeds in Sy “rusdag is”, nie een van Sy dae is letterlike 24-uur periodes nie. Hier sal ons Paulus se woorde in daardie hoofstuk hersien, en ons sal die King James Version vir daardie resensie gebruik:

Hebreërs 4: “1 LAAT ons dan vrees dat, terwyl die belofte om in sy rus in te gaan nog standhou, dit nie miskien sal blyk dat iemand van julle agtergebly het nie. 2 Want aan ons is die evangelie ook verkondig net soos aan hulle; maar die woord van die prediking het hulle nie gebaat nie, omdat dit by die hoorders nie met die geloof verenig was nie. 3 Want ons wat geglo het, gaan die rus in, soos Hy gesê het: Daarom het Ek in my toorn gesweer, hulle sal in my rus nie ingaan nie – alhoewel sy werke van die grondlegging van die wêreld af volbring is. 4 Want Hy het êrens van die sewende dag so gespreek: En God het op die sewende dag van al sy werke gerus; 5 en nou hier weer: Hulle sal in my rus nie ingaan nie. 6 Terwyl dit dan so is dat sommige daar ingaan, en diegene aan wie die evangelie eers verkondig is, deur ongehoorsaamheid nie ingegaan het nie, 7 bepaal Hy weer 'n sekere dag, *naamlik* vandag, as Hy soveel later deur Dawid spreek, soos gesê is: Vandag as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie. 8 Want as Josua aan hulle rus gegee het, sou Hy nie van 'n ander dag daarná spreek nie. 9 Daar bly dus 'n sabbatsrus oor vir die volk van God; 10 want wie in sy rus ingegaan het, rus ook self van sy werke soos God van syne.

11 Laat ons ons dan beywer om in te gaan in dié rus, sodat niemand in dieselfde voorbeeld van ongehoorsaamheid mag val nie. 12 Want die woord van God is lewend en kragtig en skerper as enige tweesnydende swaard, en dring deur tot die skeiding van siel en gees en van gewrigte en murg, en is 'n beoordelaar van die oorlegginge en gedagtes van die hart. 13 En daar is geen skepsel onsigbaar voor Hom nie, maar alles is oop en bloot voor die oë van Hom met wie ons te doen het. 14 TERWYL ons dan 'n groot Hoëpriester het wat deur die hemele deurgegaan

het, *naamlik* Jesus, die Seun van God, laat ons die belydenis vashou. 15 Want ons het nie 'n hoëpriester wat nie met ons swakhede medelye kan hê nie, maar een wat in alle opsigte versoek is net soos ons, *maar* sonder sonde. 16Laat ons dan met vrymoedigheid na die troon van die genade gaan, sodat ons barmhartigheid kan verkry en genade vind om op die regte tyd gehelp te word.